1875. VII. évfolyam. 166. szám. Csütörtök, augusztus 26.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
Főpiacz, Vecsey-ház földszint
a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni, hajdu-böszörményi és székelyhid-kerületi „függetlenségi párt" közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A czél felé!

Szatmár, aug. 25.

(B. L.) Ha az ember egy futó pillantást vet állam-háztartásunk jelen helyzetére, lehetetlen, hogy mély keserüség ne fogja el szivét, s fel ne sohajtson: ez tehát azon áldásteljes közösügyes vivmány, melyért vérrel szerzett, s őseinktől örökölt szent jogainkat sárba dobtuk!

Akármerre nézünk, mindenütt rémképpel találkozunk és ez: financziális nyomoraink visszatükröződése.

Az ipar pang; kereskedelmünk hanyatló félben, földbirtokosaink jó része lelketlen üzérek kezében, és a szegény nép a megsemmisülés örvényéhez közel.

Ez rövid vázlata azon boldog időnek, melynek megteremtésében a 67-es kiegyezésnek oly lényeges része van.

És mégis mit tesz az uralkodó párt, hogy a helyzetet megváltoztassa? Egyre emeli az adót, hogy még jobban fokozza a szegény nép fizetésképtelenségét; uj meg uj tervet készit, melylyel megingatott hitelét — habár a nemzet életének árán is — egy perczczel tovább fentarthassa: de czélszerü reformok életbeléptetése által segiteni a nemzet baján, nem tartozik feladata közé.

Bár látja, hogy hová vitte a nemzetet az a lelkiismeretlen közönyösség, hogy az ország jövedelmei legnagyobb részét a közösügy Danaidák hordója által elnyerni engedte s engedi: nem gondol a nemzet jövőjével semmit, de a kormányzó hatalom megtarthatásaért, még Magyarország létezésének eszméjét is kész feláldozni.

Valóban szomoru dolog, hogy ily elkeseredve kell kifejezést adnunk honfiui bánatunknak, de végre is a szemmel látható s egyre tapasztalható tényeket miért szépitenők?!

Mert az a párt, mely a közösügy gyönyöreitől annyira át van szellemülve, hogy azon változtatni semmit sem akar; az a párt, mely kivánatosnak látja azt, hogy Magyarország pénzügyi tekintetben továbbra is a bécsi bank kegyéből fogadjon el filléreket; az a párt, mely külön vámterület felállitását épen csak Bécs szép szemeiért nem látja kivánatosnak; az a párt, mely — az önálló hadügy, és fentebb emlitett, s hazánkra nézve életkérdéssel biró dolgok rendezését maga előtt álomkép gyanánt hagyja elsiklani; vajon akarja-e Magyarország nagyságát?

Távol legyen tőlem, mintha az uralkodó pártot vádolni akarnám; de igenis feltüntetni akartam azon körülményeket, melyeket hazámra nézve veszélyesnek látok, annyival is inkább, mivel hazaellenes törekvéssel egy másik elem — a függetlenségi párt vádoltatik.

Lehet-e ennél jobban arczul csapni az igazságot?!

A függetlenségi pártot hazaellenes törekvésekkel vádolni akkor, midőn a nemzetet azon tetszhalálszerü állapotból akarja felrázni, melybe a honmentők bölcs politikai belátása helyezte: valóságos istenkisértés.

Uraim ott a másik oldalon! Tegyék szivükre kezöket s kérdezzék meg magukba szállva; önök, vagy a függetlenségi párt hozták-e létre azon gyönyörüséges viszonyokat, melyek Magyarország sirjához az utat megegyengették?! Mi bizonyára nem, de önök.

A függetlenségi párt mindig egy eszmeért küzdött s fog küzdeni: s ez hazánk állami nagysága.

Elhagyhatnók-e tehát azon zászlót, melynek porba hullása Magyarország vesztét vonná maga után?!

Akármit beszéljenek önök a kormányzó hatalom polczáról; akarják bár annak hivését reánk erőszakolni, hogy mily fényre emelte hazánkat a 67-es kiegyezés: meggyőződésünktől eltántoritani nem fognak soha.

A mig pénzügyi viszonyaink annyira rendezve nem lesznek, hogy államháztartásunk fedezésére 54 milliós kölcsönöket egymásután nem kényszerittetünk felvenni; mig független nemzeti hadsereg nem szerveztetik hazánk védelmére; mig önálló magyar jegybank felállitása által Bécstől függetlenségünket el nem érjük; és végre, mig önálló vámterülettel nem biztositjuk a hazai ipar fejlődését, valamint az igazságszolgáltatás és közigazgatás terén üdvös reformok nem létesittetnek: kötelességünknek tartjuk a függetlenségi zászlót fennen lobogtatni.

— **50 törvényszéki elnök** és biró fog közelebb nyugdijaztatni. S ezek közt nemcsak a feloszlatott, hanem a fel nem oszlatott törvényszékek elnökeiből és biróiból is lesznek.

— **Átiratot** intézett a közös külügyér a magyar keresk. ügyérséghez a Szerbiával kötendő vám és kereskedelmi szerződés tárgyában. A szerb kormány hajlandó a szerződés megkötésére, csak ezt kivánná a tervezetből kihagyatni, hogy az osztrák és magyar alattvalók jogositva vannak Szerbiában birtokot szerezni.

— **Rövid hirek**. A képviselőház elnökéül a kormánypárt Bittó Istvánt jelölte ki. Teodorovics János huszti képviselő ez állásáról lemondott, marad törvényszéki elnök. A nagybányai bányaigazgatóság a kolozsvárival egyesittetik. Ungvárt és Nagybányán a főerdőhivatalok okt. 1-én kezdik meg működésöket. A soóvári ungvári és nagybányai jószágigazgatóságok okt. feloszlattatnak.

— **A horvát** tartománygyülés tegnap megalakult. Elnökké Kresztics Miklós, alelnökké Horváth Mirkó és Horváth Péter választattak meg. —

Felhivás.

Magyarország hü fiai és lelkes honleányaihoz.

A rélisteneknek, 184⁸/₉-ki szabadságharczunk dicső bajnokainak, kik nemzeti önállóságunk és függetlenségünkért 1849-ben az aradi gyászos Golgotán mártyrhalált szenvedtek, — magyar nemzeti államunk 13 vértanujának örök nyughelyét, még a mai napig sem jelzi a hősökhöz méltó emlék!

Azon összeg, mely e czélra hazánk lelkes fiai- és leányainak magán adakozásaiból már egybegyült, mintegy 45,000 frt még nem elegendő, még legaláb ugyanannyi szükséges arra, hogy azon egy nemzeti vitézséget ábrázoló, a nemzet nagylelküségét hirdető s a dicső vértanukhoz illő szobrot vagy pantheont állithassunk.

E dicsemlék tőkéjének nevelésére az Aradon, 1874. évi október 6-án, mint a vértanuk negyedszázados évfordulója napján tartott országos honvédgyülés érmek veretését határozta el, mely ezüst, bronz és britania érmek elárusitásából begyülendő összeg fedezné, hitünk és reményünk szerint — az emlékoszlop felállitására megkivántató alapot.

Felhivjuk és kérjük tehát a nemzet lelkes fiait és derék leányait, hazánk törvényhatóságait, községeit, egyleteit, hitel- és takarékpénztárait, sziveskedjenek az érmek elárusitásához segédkezet nyujtani s nemeslelküleg adakozni, hogy az emlékoszlop felállitásához szükséges összeg megszereztethessék.

Tisztelt honfiak és honleányok!

A honvédmenház, mely 80 sérvitézre van épitve, 60 rokkantat fogad immár kebelében, gondoz és táplál s a magánadakozók nagylelküsége maholnap egészen benépesiti azt.

Lángoljon fel e szent czél kivihetésére is a hazafiság nemes tüze, keljen versenyre jó szivetek az áldozatkészségben, az áldozatban és gyüjtésben s rövid idő mulva fel leend épitve a nemzet 13 vértanujának diszes pantheona, mely hirdetni fogja a szabadság hősei iránt táplált őszinte kegyeletet és elismerést az utókornak, hirdetni fogja e nemzet nagyságát örök időkre!

A magánadakozásokat és gyüjtés utján befolyt összegeket kérjük Krivácsy József ezredes és pénztárnokhoz (üllői ut 10/85. szám alatt) beküldeni, ki azokat nyilvánosan, hirlapilag fogja közéteuni és nyugtázni.

Budapest, 1875. augusztus 8-án.

A szoborbizottság: Sebestyén József, főhadnagy és jegyző. Gáspár Endre, tábornok és a központi választmány elnöke. Krivácsy József, ezredes és pénztárnok. Majoros István, százados. Komáromy Alajos, százados. Iby Henrik, tüzérfőhadnagy.

Bécs, aug. 24.

— A „Debreczen" szerkesztőjéhez. —

(H.) Midőn a szinidény a városban elhal, akkor kezdődik az a falun.

Alakul ott olyan szinésztársaság; melynek jelölésére a rosz legfelsőbb foka suviksz. Ezuttal egy ily előadásra vezetem t. olvasóimat, soha jobb időt nem választhattunk volna; egy véres tragoediát adnak, melynek személyei a hős (igazgató) a bájos herczegné, ki személyel megigézi Velencze „jeunnesse dorée"-ját egy „duenna", ki egy félszázad terheit viseli vállán, az intrikus igen kedélyes péklegény, ki üres óráiban, mint látjuk, az „intrigua" keserves kenyerét eszi, a csábitó, egy meglehetős terjedelemmel biró „nyárspolgár", kiről nagyon nehéz feltenni, hogy szemeinek (melyeket egyébiránt nem is látni) tüze, elcsábitsa Velencze virágait.

Este 8 óra van. A „Cyemeinde-Wirthosirus" terme zsufolva van.

Feszült figyelemmel várják a függöny felgördülését, annál is inkább, mert a nagybetüs „szini czédula" még nagyobb betükkel hirdeti, hogy ma a „tableaut" bengáli tüzzel lesz megvilágitva.

Egy fiatal ember megunja a várakozást és a sugó mellett álló csengettyüt keményen megrázza. A korcsmáros kis fia meghallván a jelt, lélekszakadva huzza a festett ponyvát, mire az igazgató előtérbe lép és indignálódva türelemre kéri a t. cz. közönséget.

Eközben a „kordina huzó" kis fiu bibelődik annak megerősitésével, mig a zsinór kicsuszik kezéből és a függöny nyilsebesen zuhan lefelé és a gestikuláló igazgatót ugy üti tarkón, hogy az hanyatt homlok esik lefelé a szinpadról a publikum közé, magával rántván egynehény petroleumlámpát, szerencsére nagyon takarékosan volt benne a gyujtó-olaj és igy sikerült azt különféle „plaiddel" elfojtani de az igazgató alig birt a pad közül kibujni. Nem sokára elkezdődött az előadás és ment minden jól a „bengáli tüzig."

Ekkor az igazgató egy „rakétát" akart felbocsátani, mely azonban szerencsétlenül sült el és a t. publikum közé jutott. No, nem kellett több. Egynehány dühös német paraszt felrohan a szinpadra és keresik az igazgatót élet-halálra, de neki a szénapadlás isteni menedéket nyujtott!

— ***A magyar fővárosból.*** **A nemzeti** szinház tagjai Bodorfi koporsójára szép koszorut küldtek. **Magyarországon** a Napló szerint 24,801 hivatalnok van, a papok, tanárok, magán társulatok és vállalkozók hivatalnokai, tisztek és katonai hivatalnokok nincsenek beszámitva. **Népszinművet** a nemzeti szinpadon okt. 10-én adnak utószor. **Emlékkönyvet** ad ki a philologiai társaság, szerkeszti Garami. **Reviczky** Sándort a legfőbb itélőszék három évre itélte 1874. ápr. 24-től számitva. — **A bort** nagyban hamisitják a fővárosban, a tanács ennek gátlására mit sem tett. **Rajner** Ferencz volt honvédtiszt magát megmérgezte. **A nőiparegylet** szept. 7-én zártkörü tánczvigalmat rendez a császárfürdőben; jegyet válthatni Kühnel Ignácznénál. **A kerepesi** temetőbe egy gyászba öltözött hölgy, s egy ifju ment bérkocsin; ott leszálltak, s egymást jól elverték, azután mindketten különböző irányban megszöktek. **Az athletikai** klubb távevező versenyt rendez Komáromig és vissza.

Vidék.

— A „Debreczen" levelezése. —

Kisujszállás, aug. 26.

A jelen évre való termény kilátásban csalatkozánk. Az igaz, hogy kivált az ugy nevezett hivatalos értesitések nagyon felcsigázták reményeinket, a mennyiben mindenfelől bőséget jeleztek.

Bizony pedig nem igen látjuk, hogy azok a hivatalos értesitések a valóságnak megfelelnének.

Társadalmi életünkben a névnapok csinálnak egy kis változatosságot. Közelebb Lajos napját ünnepeltük.

Szivünk lelkünk mélyéből emlékeztünk meg nagy hazánkfiáról, Kossuth Lajosról. Éljen sokáig! Mi is kivánjuk a népek millióival.

r. l.

— ***Vidéki hirek.*** **Lajos napját** Nagyváradon is megünnepelték. **Együd** rendezőnek nem szerződött a népszinházhoz. **Pécs** város fogyasztási adóját bérbe adta. **A váczi** önkéntes tüzoltók vasárnap tarták meg alakulásuk egy évi évfordulóját. **Beregszón** egy borbély őrültségi rohamában nejét meg akarta lőni, de nem sikerült. **N.-Lónyán** zivatar volt, a villám egy kovácsmühelybe leütött. **A hédervári** kastély leégett. **Körösbányán** a románok nagyban bujtogatnak. **Hazánkban** Ráth, bonni egyetemi tanár utazik; most a Székelyföldön jár. **Egy vadászzászlóalj** rendeltetett Horvátországba. **Preiszler Henrik** hazánkból Bécsbe tolonczoltatott, s felségsértésért elzáratott.

A tanitói nyugdij.

(Folytatás.)

Képtelenség eligazodni azon tömkelegben, mely előáll a törvény folytán, ugyanis a felekezet fizeti hivatalnokát, mig az neki dolgozik, de ha az egyén nem munkaképes: az állam dijazza. Az egyénnek, hogy az egyház most, az állam vénségében, szeretetében részesitse: mindenik félnek kedvében kell járni. Az egyház autonómiája fentartás tekintetéből kivánja a megtartandók megtartását, a népnevelés állami közegei szintén maguknak követelik az elsőbbséget. Két külön véleményü embernek tetszeni pedig teljes lehetetlenség. Eddig is nem egy akadály merült már fel az ilyen ügyeket illetőleg, hát akkor, midőn egy szolgát két gazda fizet. De ezt fontolóra venni a felekezet ügye lett volna, vagy az még ma is. Ha valahol, itt fog mutatkozni, nem telik bele egy évtized, a közösség káros volta. Az állam felekezeti szinezet nélküli iskolái tanitóinak érdekében megtette a magáét, azokkal szintugy rendelkezik, amint magának előnyösebbnek tartja; a felekezeteknek is megadta a jogot a 31. §-ban az önkéntes gondoskodásra, ha azt fel nem használják: később panaszra okuk nem lehet.

Van e tanitó, ki előnyösnek tartsa magára nézve a törvény 6-ik §-át, melyszerint ha ön hibája nélkül, testi vagy lelki elnyomorodás miatt munkatehetetlenné lett, még 9 és félévi tanitóskodása után is, legnagyobb nyugdij összegének 250 forintnak 40%-át, azaz 100—100 forintot kap két évben egész életére nyugdijul, holott az érte befizetett tisztán tőkeösszeg a 9 és ½ évről a 28 §. 1-ső 3-dik és 4-dik pontja értelmében teszen 198 frtot. Hol van itt a koczkázat? melyik nyerészkedő biztositó társulat nem adna ennél többet?

Ha valaki 9 évi szolgálata után meghal, tehát mielőtt a 10-ik szolgálati évet betöltötte volna: a 13. §., értelmében neje gyámpénzt még csak végkielégitésül sem kap, holott a 9 év alatt érette is fizettetett összesen 177 frt tőkeösszeg.

Sérelmesebb ennél a törvény 18. §-sa, melyszerint az árvák is csak akkor nyernek rendes évi segélyt, ha szüléjük, — ki után a gyámpénzt nyerik — legalább 10 évig szolgált. 8—10 évig szolgált szülők árvái csak akkor nyernek segélypénzt, ha annak bebizonyitása mellett, hogy szülőjök legalább 5 évig szolgált: teljes szegénységük kimutattatik.

A törvény nem nyujthat biztositékot azért sem a felekezeti tanitóknak, mivel nem tiszta — nem valóságos — sőt több pontjában különbfélekép magyarázható az. A 41-ik §. negyedik pontjában az áll, hogy a „régebben hivatalnokoskodó tanitók szolgálati ideje az 1870 ik évtől számittatik, tehát a ki 1881-ben nyugdij képes lesz: kap 100 forintot, ugyde a 11-dik évveli 2% növekedés 1885-től kezdődik, „másfelől az 1876. január 1-je után elhunytak özvegyei, árvái már 1876. évtől kezdve részesülnek e segélypénzben, ha az elhunyt legalább 10, a 8. §. értelmében beszámitható évig szolgált." — Ezt majdan ugy lehet magyarázni, hajlitani, amint a nagytekintetü bizottságnak kedve tarja, mivel a 8-ik § értelmében beszámitható 10 év 1881-ben telik el, és az özvegy a 13. §. értelmében nem tarthat számot gyámpénzre, ha férje legalább 10 évig nem szolgált. Tehát még az 1877—78—79-ben elhunytnak özvegyei, árvái sem részesülhetnek segélypénzben, minthogy erre világosan egyik pont sem szól, hiában volt az elhalt egyén 1870-ben 55 évesnél ifjabb, tehát az intézetbe beléphető és hiában szolgált összesen 40—42 évet, végre hiában fizetett-e ő, és iskolafentartója 9 éven az évi 17—18 frt dijat.

Homályos, félremagyarázható, s igy sérelmes a 41-ik §. harmadik kikezdésének utolsó pontja is, mely azt mondja: az árvák segélypénze, a már 1870-ben alkalmazott tanitókat illetőleg — a 18—26 §§-sok értelmében állapittatik meg.

E szerint bár a 20. §. értelmében már a második árva 25 forintot kapna, s igy tovább mindenik 6 árváig bezárólag, mégis a 22-ik §. értelmében, ha az özvegy hat kiskoru árvával maradt el, a 2-dik, 3-ik, 4-ik árvája

---

A „DEBRECZEN" tárczája.

Hogy segit magán a magyar?

— Beszélyke. —

Forditotta: **Mandel Vilmos.**

(Folytatás.)

Ugyanazon napon a tiszteletreméltó Mrs. Sparkling visszatért Angliába; leánya Mabel Ls. Cergnesben, a Jura hegység mellett, helyezkedett el, hol néhány „naplemente" s „erdei csendélet" festésével tölté idejét. A kimerültség és kétség pillanatában talán tehetségét eszményi álmainak rabszolgájává alacsonyitá, melyekben visszaemlékezése a szép Magyarországra játszott főszerepet? Elég az hozzá, hogy magányában bizonyos nyugtalanság vett erőt rajta, melyet saját magának sem mert megvallani, ugyannyira, hogy szeptember beálltával elhatározá magának kevés szórakozást szerezni; evégből Ouchyba utazott s a Hotel Beau-Rivageba szállott.

Mint mindig, ugy most is a mulatságok itt egymást követék, hetenkint háromszor tánczoltak, szini előadásokat rendeztek s napjában hatszor változtatták öltözéköket.

Mabel e zajban eleinte elhagyatva érzé magát. Azonban a véletlen egy ifjukori barátnéjával, szép, ifju fecsegő nővel hozá össze. A barátné elbeszélte, miszerint egy igen gazdag báróhoz ment nőül, ki laraczfogásra Norvégiába utazott, s onnan a jövő évben Irlandba megy, hogy épen Lucqes-en Bainsból érkezett meg, hol a legpompásabban tölté az időt, hogy ott egy kitünő magyarral találkozott, ki a legvakmerőbb kirándulásokat stb rendezé, kinek felette sajátságos története van; egy csunya, félőrült nőt vett el, ki égre földre megesküdteté, hogy őt viszontlátni soha nem törekszik, különben sem érez semmi vágyat ezután, mert T . . . más nőbe „őrülten szerelmes" . . . S végre, hogy januárban Nizzában találkozni fognak, hova elmenni T. . . -nek megigérte.

Mabel a hallottakon rendkivül felindulva, szobájába vonult vissza. Ő — fél őrült!? Ő — csunya!?. . .

És mi lenne akkor, ha — mint barátnéja — ő is szabadon engedné fürteit vállaira omolni? Ha világos ruhákat, Fron-Fron felöltőt, hegyes selyem mellényt és magas sarku czipőket viselne? Ha ő is szorosan füzve, — szük ruhában járna, s piczi lépéseket tenne? . .

Ha kevés fehéret, kevés pirosat s kevés hajport tenne magára? . . Miért nem? . . .

* * *

T. . . Árpád gróf a legelső volt Nizzában azok között, kik ez évben itt egymásnak légyottot adtak.

A „földközi tengerhez" czimzett száloda, melyben lakott, csaknem üres volt, mivel az idény esős lévén, a rendes látogatók nem igen siettek; a termek pusztán állottak, midőn egy estén egy idegen nölgy érkezett Nizzába.

Mint beszélték, igen gazdag özvegy amerikai, s Árpád őt felette szépnek találta. Csakhamar akadt valakire, ki a nőt ismeré, s őt bemutatá. A szép amerikai igen jól látszék találni magát. Tiszteletére Árpád mindennemü mulatságokat rendezett. Kirándulásokat tettek St. Jeanban, Monacoban játszottak, meglátogatták a st. andré-i barlangot, Bordighiéra pálmái alatt étkeztek, s beszélgettek s mulattak kora reggeltől késő estig. Árpád csakhamar „halálosan beleszeretett" — mint a barátné mondá, kinek férje Norvégiában laraczfogáson volt — az amerikai hölgybe. Ez engedé T. . .-t nyilatkozni, ki hallgatása által felbátoritva a legforróbb vallomásokat tevé neki, melyek mindig e szavakkal végződtek: „Szeretem, imádom önt . . ."

— Bah, mondá a szép hölgy egy estén, midőn egyedül voltak, a férfiak mind azt állitják, de mivel bizonyitja ön be, hogy valóban szeret?

— Bizonyitékot kiván? Várjon. Egy csókért kedves ajakáról oda adnám. . . .

— Mit adna?

— Kivánjon bármit!

— Legyen, megengedem önnek, — hogy megcsókoljon . . . ne örvendjen korán . . . [illegible] alatt. Mig csókja tart — adja ide szivarját! . . . mig csókja tart — s az oly hosszu lehet, milyre akarja — szivarjának égő végét ujjánál tartom . . . itt ezen ujnál s azon helyen, hol a nők jegygyürüjüket viselik.

S mint mondá, ugy történt. . . .

A nő veté először végét e kegyetlen élvezetnek, s halványan dobá el messze magától a szivart. Árpád, ki félig elégeté ujját, folytatni akarta, . . . de a szép amerikai eltaszitá magától. Ezután nyugodtan nyult egy pohár viz után, s mialatt Árpád sérült ujját abban tartá, igy szólt:

— Ez csupán élvvágyának s nem szerelmének nagyságát bizonyitja. Ha valóban szeret, ugy csupán egy mód van azt bebizonyitani.

— S az? Óh mondja, mondja . . .

— Vegyen nőül! mondá az amerikai hölgy határozottan.

— De hisz én nős vagyok — kiáltá Árpád, s elbeszélé történetét, melyben nejét, a genfi fekete nőt, oly keserü gunynyal ecsetelte, mely fájdalma s jelenlegi helyzete által még fokozódott.

A szép amerikai hölgy figyelmesen hallgatá végig.

— Ön bevégezte, monda. Most rajtam a sor, T. . . gróf. Nézzen meg jól, én vagyok Sparkling Mabel, az ön csunya, félőrült neje; azon Mabel, ki önt a szégyen és haláltól menté meg, s kinek ön ezért még csak a legcsekélyebb [illegible] hálával — sem áldozott; megfestém hajamat, fel[illegible] hordom, hogy szerelmet éleszszek irántam szivében. Több ugy sem kell a férfiaknak! Ezelőtt megvetém önt, ma méginkább megvetem! Meg vagyok boszulva, s most elhagyom önt; s ez egyszer — az égre esküszöm! örökre!

S felkelt, a termet elhagyandó. Árpád a fájdalom s dühtől megittasodva az ajtóhoz futott, becsukta azt, s Mabelt karjai közé szoritá. —

— Te nőm vagy, kiáltá, s én férjed akarok lenni . . .

* * *

Még is beszélnek róla Nizzában. Nyolcz napig tartá a gróf nejét magánál bezárva; könyek, kérések, fenyegetések, semmi sem használt, Árpád kérlelhetlen maradt, az étel a szobában hordatott fel, meg volt neki tiltva a szolgaszemélyzettel csak egy szót is váltani vagy az ablakon kitekinteni. De lassan, lassan mindinkább megnyugodni látszottak, egy éjjel azonban a gróf terméből hangzó lövés riasztá fel a szálloda lakóit. Nagy izgatottság uralkodott, a rendőrség helyén látta beavatkozni, s gróf mentegeté magát a fegyvernek, ügyetlensége következtében történt elsüléseért, s bemutatá nejét a rendőrbiztosnak, ki mély hajlongások közt visszavonult.

A nyolcz nap leteltével igy szólt T. . . gróf Mabelhez:

— Én a magam részéről most már szintén meg vagyok bosszulva, ha nem szeret, [illegible] életemen át sajná[illegible] napon megvetésre méltónak talált, sokkal kevésbé találta a nyolczadikon. Maradt.

(Vége köv.)

fentartására kap 25—25 forintot, az 5-ik árvára csak 9 forintot, s a 6-dikra semmit.

Feltéve, de meg nem engedve, hogy a fent elősorolt okok nem volnának elégségesek arra, hogy szemben az országos nyugdij s gyámintézetekkel, egy a törvény kivánalmaival versenyző reformált egyházmegyei intézet létesitét a választmány javasolja, — azon egy, s magában véve legjelentékenyebb okot, hogy meglevő gyámintézetünk alapjából kiindulva, a törvényszabta évi befizetendő dijak nemcsak a felmerülendő szükség fedezésére, de egy állandó tőke gyarapitására is kellő biztositékot nyujtanak elégnek tart, azon czélból, hogy a munkálatot megindithassa. Ami az állam nagyban, az az egyházmegye kicsinyben.

Igaz, hogy a költségvetés évenként befizetendő dijakhoz nagy összeg államsegélyjel járul, s mi ezt igy évenként nem tehetjük, ámde alakittatni czélba vett gyámintézetünk tagjainak számarányához képest az első évben egyszer-mindenkorra oly összeget tehet le 3000 frt ide forditható összegében, mennyit az állam a törvény 36. §. szerint tagjainak számitott minimum arányához képest 8 év alatt fizetend.

(Vége köv.)

— **Kivégzett szörnyeteg**. Alsó-Olaszhon Potenza nevü helységében f. hó 14-én Aliano rablót kivégezték. Még mult évi novemberben itéltetett el és pedig 59 büneset miatt, melyek közül 12 eset gyilkosság, 7 végrehajtott és 4 megkisérlett emberölés, 1 emberrablás és gyilkosság, 19 emberrablás és az elrabolt személyek sulyos testi sértése, kiktől összesen 53,000 lirát zsarolt ki; továbbá 4 rendbeli megkisérlett zsarolás, emberrablás és testi sértés s 3 rablótámadás stb. van felsorolva. — 1875. nov. 13-án szóvitába keveredett egy ismerősével s azt fényes nappal többek jelenlétében lelőtte, s még az nap beállt egy rablóbandába. A következő évben két házaspárt gyilkolt meg, mivel vonakodtak az orgazdaságot elvállalni. — 1870. évi május havában egy Noja nevü paraszt lakásába lopódzott, kiről azt hitte, hogy részes volt egyik rablótársa meggyilkoltatásában. Noja nem volt honn, — csak neje és ennek testvére; — ezeket lemészárolta. Öt hónapra rá ismét betört Noja lakásába, és megölte Noja anyósát és három gyermekét; onnét egy masik lakásba ment, hol Noja nagybátyja lakott, és ezt, nejével és kis gyermekével együtt legyilkolta; három gyermeket sulyolyan megsértett. Nem rég egy La Rocca nevü embert fogott el Aliano rablóbandája, és mivel a küldött váltságdijjal nem érték be, az elfogottnak egyik fülét küldték el nejének. E közben a rablók csendőrök közeledése folytán kénytelenek voltak megszökni, de előbb a foglyot felkonczolták.

Külföld.

(k.) **A herczegovinai dolgok**. A „Tagespresse“ Konstantinápolyból táviratot közöl, mely megnevezi a hatalmak által kiküldendő békebiztosokat, ezek t. i. Vassick, mostani osztrák-magyar főkonsul, és Devienne, serajevoi franczia konsul. A török kormány két biztost küld: Server basa közmunkaminisztert és Achmed basa rendőrminisztert, — Ugyane lap jelenti, hogy Angol- és Franczia ország bécsi nagykövetei, tekintettel a küszöbön levő diplomatiai tárgyalásokra, melyek csomópontja Bécsben lesz, megröviditik szabadsági idejöket és e hó végén Bécsbe mennek.

Milán feiedelem a régi **szerb** minisztériumot megtartotta, s holnap fogja a skupcsinát megnyitni.

Az **olasz** kormány 40 püspököt utasitott ki palotájából, a miért nem kérték a kormánytól a törvényszerü exequaturát.

Seo-de-Urgelből távirják: Az ellenségeskedéseket megszüntették és kitüzték a parlamentair-lobogót; Lizarraga tábornok elöterjesztette a megadási feltételeket, de Martinez Campos nem fogadta el azokat; a vár alkalmasint ma megadja magát a királyi csapatoknak.

(—) **Ausztria**. A bécsi börzéről auguszt. 24-ről irják: A tőzsde mai eseményeit legjobban „emancipationális kisérlet“-nek jellemezhetjük. Az arbitrage mint eladófél lépett fel, nevezetesen hitelrészvények és járadékokkal. A börze ezzel szemben nem fejtett ki elég ellentállási képességet, de a járadékok növekedő árfolyamokon keltek. Megnyugtató tünetnek vehető, hogy első rangu czégek kináltak deviseket.

UJDONSÁGOK.

* **Petőfi emléke** Debreczenben. Kevesen tudják, hol van a szoba, melyben Petőfi Debreczenben lakott. Ez váradutczán van; jelenleg Sáska Károly derék polgárársunk birtoka. Ott irta Petőfi ismeretes költeményét: „Boldogtalan voltam teljes életemben, csak az vigasztal, hogy meg nem érdemeltem“ sat. E helyre emlékezve irta „Egy telem Debreczenben“ czimü költeményét is. A szoba természetesen már nem a régi állapotban van. A sárkemenczének hire sincs. A szobafala, bár most is alacsony, felebb emeltetett. E helyre a mostani tulajdonos, a mint halljuk emléktáblát tétet. Az ily szép kegyelet a legnagyobb elismerésre méltó.

* **Kühnel-Toperczer** Ilka asszony a téli idényre Temesvari szintársulatához, Debreczenbe szerződött.

* **A „Magyar athletikai klub“** Budapestről a következő levél kiséretében küldte a „debreczeni gyalogverseny-társulat“ versenyzői részére tiszteletdijul felajánlt érmeket. Tekintetes társulat! A „Magyar athletikai klub“ igazgató választmánya folyó hó 18-án tartott ülésében örömmel értesült arról, hogy Debreczenben egy „versenygyalogló-társulat“ alakult, mely folyó hó 29-én a beküldött utirajz szerint Debreczenből Nagyváradig gyalogló-versenyt rendez, egyletünk versenyszabályait vévén irányadóul, minek folytán ezen ülés határozata értelmében egyletünk kedves kötelességének tartá, részint a „Magyar athletikai klub“ elismerése jeléül, ugy nemkülönben a nemes czél buzditásául a társulatnak a már kitüzött dijaihoz, egyletünk részéről 2 érmet (egy ezüst érmet az első, egy bronce érmet a második beérkező részére) felajánlani s azokat posta utján mai napon azon kivánattal megküldeni, hogy ez érmek csak is az esetben s azon szigoru kikötéssel adassanak, illetve adathatnak át a nyerteseknek, ha azok adott szavukat és a verseny szabályait hiven megtartva, kifogástalanul tevék meg utjokat. A verseny eredményéről s egyátalán a beérkezés sorrendjéről kérjük részletesen és azonnal sürgönyileg tudósitni egyletünk titkárságát. Kelt Budapesten, 1875. augusztus hó 24., az igazgató választmány nevében s elnöki megbizásból Császár Ferencz, egyleti titkár.

* **A városi nagy kölcsön**, a mint hallik, a bécsi Rotschild-házzal köttetik meg. Azonban e hirt még fenntartással közöljük.

* **Leérkeztek** a tegnap délutáni postával a „magyar atletikai klubb“ részéről verseny gyaloglóink részére tiszteletdijul kitüzött érmek. Egy ezüst és egy bronze érem, e felirattal az egyik oldalán: „Épész csakedzett testben él.“ A másik oldalon babérkoszoru körül: „Magyar athletikai klub.“ „Versenydij.“ A gyönyörü érmek különben Szepessy Antal kereskedésének kirakatában már láthatók.

* **Szőlőt** már akármennyit lehet kapni, pedig még soká lesz a szüret. Természetes, hogy csak a gohért viszik piaczra.

* **Beküldetett.** Városunkat azon örvendetes hir futja be, hogy a főreál, kereskedelmi és felsőbb gazdászati tanintézetre beérkezett 7 rendbeli pályaterv közzül a magas képzettségü Domokos Kálmán tanár urnak a „Vederemo“ jeligéjü terve nyerte az első dijat. Adjon az ég városunknak sok ily magas képzettségü fiat! Ha tekintetbe veszszük, hogy Domokos ur már az előrajzok és program készitésénél mennyit fáradozott, és ha az elfogadott tervében a szakértők által előirt változtatásokat (mely magával vonja az alaprajzok, udvar és füvészkert felőli homlokzatok ujból készitését is) jól teljesiti, ugy senki sem kétségeskedik, hogy azon 800 frt dijat méltán megérdemli. A második dijnak oda itélése még nincs elhatározva, — e tárgyban a tekintetes tanács a szépitészeti bizottmányt utasitja, hogy a szakértőkkel szemben rosznak nyilvánitott „keresk.“ jeligéjü terv hibáit részletesen mutassa ki. Most már csak rajta!....

* **Figyelmeztetés a szülékhez!** A nevelési bizottság f. é. augusztus 25-én tartott üléséből figyelmeztetnek a szülők, hogy 6? évet betöltött fiugyermekeiket f. évi szeptember 5-ik napjáig adják iskolába. Bodossy Pál, jegyző.

* **Debreczeni terménycsarnok árjegyzéke**: auguszt. hó 25. Piaczi részletben mérőnkint tisztabuza 3.20—4.00 kr, kétszeres 2.50—60 kr, rozs 2.75—80 kr, árpa 1.50—65 kr, zab 1.60—65 kr, tengeri 2.55—65 kr, köles 1.50—65 krajcz. Nagyban tisztabuza 83, 84 font. 4.25—50 kr, 85, 86 fontos 4.50—70 kr, 87, 88 fontos 4.65—90 kr, rozs 74, 75 fn. 2.50—60 kr, 76, 77 fn. 2.70—75 kr, 78, 79 fontos 2.90—3 ft, 80 fn. 3—3.10 kr káposztarepcze 5.20—5.15 kr, szalonna 100 font 43—44 ft, szalonnazsir 100 font 44 ft.

* **Kuriózum.** Egy háztulajdonosnak hivatalosan „meghagyatott“, hogy házánál csatornát épitsen; a rendelet az illetőnek már kezében is volt, s csak azután jöttek rá, hogy azon utcza még nincs csatornázva, s igy az illető sem épithet csatornát.

* **Tegnap utazott el** városunkból a h.-böszörményi kepviselő Szabó Mihály ur Budapestre, idáig elkisérték: a kerületi főkapitány, a városi hadnagy és csendhiztos.

* **Meghivás.** A „debreczeni gyalogversenytársulat“ valasztmánya felhivja a versenyre jelentkezett összes pálvázókat, hogy pénteken f. hó 27-kén délután **fél két órakor** a zenede termében tartandó értekezletre okvetlenül megjelenni sziveskedjenek. Debreczen 1875, aug. 26. Budaházy Endre, elnök.

* **A szarvasmarhahusárak** fontonkint a helybeli mészárosok által f. hó 25-iktől szept. hó 1-ig megállapitva, s a hatóságnál szabálykszerüleg bejelentve a következők: 20 kr., a mészáros ipartársulat hatvan-utczai székben 22 kr., Rácz Györgynek, czegléd, sas, csapó, várad-utczán levő székeiben, továbbá hatv. és varga-utczán 23 kr., Gyarmati Jánosnak, mester és péterfia-utczai mészárszékében, rózsaéren Rácz Józsefnél, minden többi mészárosoknál pedig 24 kr.

* **A sport** barátait figyelmeztetjük, hogy a debreczeni őszi lóversenyekre a kisbánat jelentési határidő: szept. 15.

* **A pálinka ára.** Debreczenben egyik pálinkás korcsmában a közel mult napokban, egy naplopó idogált, ki már több Verdung pálinka árával adós lévén, meg akart ugrani. A korcsmáros észre vette e nemes szándokot, s az atyafit felszólitotta, hogy fizessen. Ne féljen fizetek, szólt a nagy naplopó. És fizetett is, mert a mint a szobában ketten maradtak, felvesz a gézenguz egy pálinkás üveget és a korcsmáros szeme közé önti. Most felhasználva ez utóbbinak pillanatnyi zavarát szépségesen elillant. (F. P.)

* **A vásárbirói hivatal árjegyzéke.** — Debreczen, 1875. év aug. hó 25-én.*) — 1 mérőbuza 3.50—4.50 kr, 1 mérő kétszeres 300—3.50 kr, 1 m. rozs 2.60—2.80 kr, 1 m. árpa 1.50—1.60 kr, 1 m. zab 1.60—1.70 kr, 1 m. tengeri 2.60—2.80 kr, 1 mérő köles 1.50—1.60 krajczár, 1 mérő kása 3.75 krajczár, 1 m. szalonna 41—42½—44 frt, 1 mázsa háj 42—43—44 forint.

* **A nátha gyógyszere.** Nem kis betegség a nátha, mutatja azon körülmény, hogy az „udvarok“-nál nem szabad vele mulatságokban megjelenni. Mi egyszerü halandók, még nem vittük ennyire. Dühösködünk ugyan, ha a fejés orrboszszantó nyavalya elővesz, de azért nem hagyjuk magunkat napi foglalatosságainkban zavartatni. Hanem azért nem lesz érdektelen tudni, hogy e czudar betegségtől hogyan szabadulhatunk meg. A „Gyógyászat“ ez általános elterjedt baj elháritására s kigyógyitására külföldi tekintélyek nyomán egy igen egyszerü szert ajánl. Azt irja ugyanis: a carbolsav és a szalmiákszesz, mint tudva van, már előnyös hatásu szert képeznek féregcsipés, különösen szunyog és légycsipés ellen, még akkor is, ha azzal dögszerü anyag oltatott volna a testbe, mely esetben a folyadékból néhány csepp dörzsölendő be a megcsipett helyen. Majd ilyen egyszerü a kérdéses vegyület alkalmazása a nátha ellen is, amennyiben az mint belégzési vegy szaglási szerül szolgál s ekkép gőzeit a huruttal megtámadott nyakhártyákba is bebocsátja. — Rendelvénye ez: Rp. Acidi carbolici 5,0 Liq. Ammon caust. 6,9 (pd. spec. 9.960) Aqua destill. 10,0 Spirit. vini rectific. 15,0. — Mint ebből láthatni, az egész keverék a carbolsav és ammoniac két főalkatrészén kivül még borszeszből s destillált vizből áll, az előadott arányokban. Ezek összevegyittetvén, asbesttel, vagy gyapottal félig töltött, tág nyaku üvegbe, vagy pohárba töltendő, melyet parafa- vagy a még jobb üveg-dugaszszal szorosan el kell zárni: az asbest, vagy a gyapot itt oly czélra szolgál, hogy a folyadékot szivacs módjára likacsaiba szivja, s ekkép a gyors elpárolgást megakadályozza. Használatnál a körülményekhez képest elegendő a gőzt közvetlenül az üvegcséből az orron keresztül beszivni, s igy az üveg száját egyszerüen az orr alá tartani. Azonban sokkal czélszerübben járunk el, ha a szerből néhány cseppet három-négy hajtásos itató- vagy szürő papirra öntve ezt tenyerünkön, szemünket lezárva, oly módon tartjuk szájunk és orrunk elé, hogy a gőz ezen a két uton szivassék be. Első pillanatra az orrban az által előidézett érzés, mint ezt a carbol-sav és szalamia-szesz főalkatrészektől várni lehet, kellemetlen csipős, s heves hurutoknál a fájdalomig fokodzódhatik. — A náthában szenvedők azonban ezt könnyen megszokják s elviselik, még kis gyermek is. Az eredményhez azonban szükséges, hogy a szer nátha, vagy hurut kezdetével azonnal alkalmaztassék, minthogy annak használata később a baj előhaladt állapotában csekélyebb hatásu. — Az eddig szerzett tapasztalatok szerint azonban több mint valószinü, hogy a szernek hosszabb ideig való folytonos alkalmazása az oly gyakori és terhes ugynevezett rökönyödött nátha ellen is előnyösen hat s sok esetben teljes gyógyulást idéz elő. A szer főjelentősége azonban elvitázhatlanul abban áll, hogy a közönséges nátha könnyü és gyors elharitása által, a sulyos és meggyökeresedett idült hurutok, s azzal együtt az oly gyakran ezekből eredő mélyebb bajok is kevesbülnének. Atalánosságban a nátha a nagy közönség előtt, mint igen csekély s sokaknál — épen mint jótevő tisztitó baj tekintetetik. Azonban a nátha, mindig kicsiny, de nagy mértékben terhes betegség. — Ha a hurutos gyuladás a légcsövekbe, vagy le a tüdőbe hatol, a nátha azonnal mutatja, veszélyes voltát, s bekövetkeznek a légcsőhurutok, vagy tüdőgyuladások, gyakran a veszélyes gümő- vagy tüdő- és légcsőszélhüdést is maguk után vonva. Ezzel szemben nátha-gyógyszerünk egyszerüségét, s könnyü alkalmazását tekintve s hogy azt minden házban állandóan, mint szagoló üvegcsét mindennemü használatra tartani lehet, csak azt kivánhatjuk, hogy az emlitett bajban csakugyan „általános gyógyszerré“ legyen.

* **Panaszt vettünk** a homokkert csősze ellen, oly formán, hogy az a más tulajdonában is — gazdálkodnék. Sajnos volna.

* **André Lajos** pénzügyminiszteriumi osztálytanácsos és az adókataszteri osztály vezetője a napokban városunkba érkezik; a kataszteri kerületet fogja meglátogatni.

* **Gyalogversenyzőink** tiszteletére a nagyváradi önk. tüzoltóegylet vacsorát rendez vasárnap este.

*) Tegnapi közleményünk hibásan jelenvén meg, ma kiigazitva adjuk. (Szerk.)

Bodorfi sirjánál.

— **Beszéd. Mándoki Bélától.** —

„Tisztelt halotti gvülekezet! N. é. résztvevő közönség! Szeretett pályatársaim!! Meg-döbbenve, némán, megtört szivvel állunk szeretett barátunk s kedves pályatársunk Bodorfi Henrik dalmüvész gyászos koporsója mellett, panaszunk helyett beszél a bőny, mely hallgatag pereg le arczunkon. Mintha az ég, halálos ellensége volna magyar Tháliánknak, mintha villáma kikeresné áldozatait, oly rohanó gyorsasággal ragadja el egymásután e pályának jeleseit! Alig egy rövid év s Rónai Gyula, Heténvi Laura, Szabó, — Bodorfi nincsenek többé!!! Vagy tán az ég e töviskoszoruzta pályának, melynek tarka világában annyi bánat és öröm, szenvedés és kevés boldogság felváltva osztályrészünk, megsemmisülését óhajtja?!! Csillaghullás történt a magyar szinmüvészet egén, egy fényes csillag hunyt le! A vidéki dalmüvészek királya!! ki harmincz éven át volt buzgó apostola az operának! harmincz évig szakadatlanul működött; Magyarország városai Budapesttől kezdve végig, ismerték nevét a külföldel együtt, s müvészete mindenütt az elismerés babérjával találkozott. Egész élete a szinpad volt! sulyos szenvedése alatt is, egyedüli öröme, boldogsága, a szinpaddali foglalkozás — fájdalmát feledve, kórágyán is jelenetezett, s utolsó perczeiben, midőn már a halál fagyos csókja gyöngyözött homlokán — ajkai utoljára is dalban törtek ki, — mint a haldokló hatytyuéi .... Kedves jó barát! szeretett pályatárs! korán hagyál el bennünket, kik itt körülted oly némán állunk, korán gyászos özvegyedet, korán e kedves város n. é. közönségét, mely riadó lelkesedéssel fogadott mindig, a hányszor csak megjelentél előtte! E sötét koporsó örökre lezárta alakjaidat, melyekben előttünk állasz, s e nemes város közönsége előtt, mely téged annyira bálványozott: Tell, Nabucco, Peturbán, Rigoletto, Don Carlos, Gara, Hoël, Figaró! E szellemóriásokat ne vidd magaddal az enyészetnek fekete ölébe, maradjanak köztünk, mint emléked! s mi átadjuk azokat hiven egy ujabb nemzedéknek, mint drága hagyományt! Isten veled szeretett barátunk kedves pályatársunk! lengjen kiszenvedett poraid felett az emlékezet — s a föltámadásig virraszszon feletted éneklő angyalsereg! Isten veled“!

Délutáni posta.

— A függetlenségi és a 48-as pártok, e hó 28-án este 6 órakor közös értekezletet tartanak melyben e pártok fusiója és a kettős czimü közlöny egyszerüsitése kerül napirendre. Általános a nézet, hogy a „Magyar Ujság“ a közös czimből kihagyatik, s a közlöny czime „Egyetértés, a közjogi ellenzék közlönye“ lesz.

— Október első napjaiban adatik ki a rendelet a törlendő 23 tszék ügyében.

— A belügyminiszteri tárczát nem veszi át Péchy Tamás, mert azt Tisza Kálmán a premierséggel egyesiti.

— Szatmármegye 3 tvszéke közül kettő legközelébb megszünik. Épen most folyik a fölött a miniszterium kebelében az eszmecsere: melyik maradjon meg? (F. P.)

— **Bécsi tőzsde** aug. 26. (Távirati tudósitás.) Ezüst 101.90, cs. arany 5.28½; Napoeonlarany 8.92—.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:

SZATMÁRI KÁROLY.

Főmunkatárs:

TISZAI DÁNIEL.

HIRDETÉSEK.

BURGER LIPÓT

női és féfi divatkereskedése

DEBRECZENBEN

ajánlja a nagyérd. helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe:

Fehérnemü raktárát u. m. női, férfi és gyermekingek, alsó szoknyák, nadrágok, hálóreklik, miederek — kézelők és nyakkendőkkel.

Továbbá selyem, rips, habos és bársonyszalagok minden sziuben és szélességben, franczia, gipür bloud és valensien csipkék, moull, tarlatán, musslin, organtin és chiffonok egyedüli gyári raktárát.

Női férfi és gyermekharisnyákat és valódi prágai keztyüket.

Franczia virágok, menyasszonyi koszoruk, kötő és horgoló pamutok és czérnák s ezenkivül mindenféle paplanok és szőnyegek legnagyobb választékban és legjobb minőségben kaphatók.

A t. cz. és n. é. közönség becses látogatását kéri

Burger Lipót.

Piaczutcza 2139. sz. a. Tornay kávéházzal és Csanak József ur füszerkereskedésével szemben.

☛ Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. Azon megvásárolt árucikkek, melyek nem tetszenek becseréltetnek. 173 (20)

Mandel Ignácz

előbb P. MAYER FARKAS

borkereskedése

piacz-utcza Nánássy-ház 2137-dik szám alatt, szolgál a legjobb közönséges uj- és ó érmelléki-bakar asztali borokkal, budai, sashegyi, egri és vöszlani vörös borokkal, palaczk,- itcze és akószámra; — továbbá, kitünő tokaji borok, a legjobb bel- és külföldi csemegeborok, franczia és magyar pezsgőkkel a legjutányosabb árért.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

227 7—

Hirdetmény.

A **h.-szoboszlói vendéglő** egy vagy több évre kiadó. A vendéglő emeletes, bir vendégszobákkal és kávéházi teremmel.

Értekezhetni eziránt **Adler Farkas** bérlővel.

274 3—3

Pénteken, aug. 27. utolsó előadás!

Circolo Equestro I'taliano.

Ma csütörtökön, aug. 26-án

A vásártéren felállitott lovarkörben.

RENDKIVÜLI DISZ-ELŐADÁS

uj müsorozattal

a magasabb mülovaglás, lóidomitás, testgyakorlat és némajáték köréből.

Nagyérdemü közönség!

Itt létem alatt ezen barátságos városban szerencsém volt társulatommal a n. é. közönség becses pártfogását megnyerhetni. Kellemes kötelességemnek tartom, ezen jóakarat és részvétért legmelegebb hálámat kifejezni, és biztositom a n. é. közönséget, hogy a napokra, melyeket e városban társulatommal tölték, mindig örömmel fogok visszaemlékezni. És ezennel ajánlom magam a n. é. közönség becses emlékébe, hogy ha netalán még valaha szerencsém lenne e barátságos várost meglátogatni, oly jóakarattal fogadjanak körükbe mint jelenleg. — Egyuttal felkérem a n. é. közönséget e négy bucsu-előadás minél számosabb látogatására.

Tisztelettel.

Sidoli Theodor, igazgató.

A szünetek alatt a t. cz. közönséget 8 bohócz a legkedélyesebben fogja mulattatni.

Helyárak és kezdete mint rendesen.

Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1875.